

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 14XCdo/252/2016
Identifikačné číslo spisu: 9016898201
Dátum vydania rozhodnutia: 19.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9016898201.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 15C/64/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8Co/225/2015-127 z 31. marca 2016, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .

Žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Trenčín (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 15C/64/2012-13 z 8. novembra 2012 uložil žalobkyni, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti vo výške 66,- eur s tým, že súdny poplatok je vyrubený podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov.

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 8Co/225/2015-127 z 31. marca 2016 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil z dôvodu, že námietka zaujatosti vo vzťahu k sudcovi Okresného súdu Trenčín JUDr. Denisovi Vékonymu, ktorému bola daná vec pridelená, bola žalobkyňou uplatnená dôvodne, a preto napadnuté poplatkové rozhodnutie nemalo byť vôbec vydané [§ 221 ods. 1 písm. i/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“) v spojení s treťou vetou § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov].

3. Dňa 12. mája 2016 bolo súdu prvej inštancie doručené dovolanie žalobkyne. Žalobkyňa v ňom uviedla, že napáda „uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.3.2016, sp. zn. 8Co/225-2015“, ktoré jej bolo doručené 12. apríla 2016 a ktorým Krajský súd v Trenčíne rozhodol tak, že „potvrdil uznesenie Okresného súdu Trenčín zo dňa 8.11.2012 sp. zn. 15C/64-2012, ktorým Okresný súd Trenčín zaviazal žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za vznesenie námietky zaujatosti.“ Podanie

dovolania odôvodnila tým, že: a/ súdy rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 ods. 1 písm. e/ OSP) - nepodala totiž námietku zaujatosti, ale návrh na postup podľa ust. § 12 ods. 1 OSP, b/ odvolací súd jej odňal možnosť pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ OSP) tým, že jeho rozhodnutie je nielen „absolútne prekvapivé“, ale aj nepreskúmateľné, c/ rozhodoval vylúčený sudca, resp. súd nebol správne obsadený (§ 237 ods. 1 písm. g/ OSP), keďže o jej povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol sudca súdu, ktorého nezákonný postup jej spôsobil majetkovú a nemajetkovú ujmu, ktorej náhrady sa v konaní domáha. Z týchto dôvodov žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) žiadala napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie bez náhrady zrušiť. Zároveň navrhla dovolacie konanie prerušiť a predložiť Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na vyslovenie nesúladu položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov s Ústavou Slovenskej republiky.

4. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané na poštovú prepravu 10. mája 2016. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania (ďalej aj „dovolací súd“), ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), sa pred vecným prejednaním dovolania zaoberal otázkou, či je dovolanie žalobkyne prípustné. Vzhľadom na dátum podania dovolania (10. máj 2016) a prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, z ktorého vyplýva, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred 1. júlom 2016, zostávajú zachované, dovolací súd túto otázku skúmal v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa dovolanie podala.

7. Napriek nesprávnemu označeniu dovolaním napadnutého rozhodnutia (žalobkyňa uviedla, že ide o potvrdzujúce, nie zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu) nemal dovolací súd pochybnosti o tom, že žalobkyňa mienila svojím dovolaním napadnúť uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8Co/225/2015-127 z 31. marca 2016, ktorým tento súd rozhodol o jej odvolaní voči uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 15C/64/2012-13 z 8. novembra 2012.

8. Dovolací súd poukazuje na to, že prípustnosť dovolania má stránku objektívnu a subjektívnu.

9. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje vecný aspekt tohto opravného prostriedku - či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie prípustné. Objektívnu prípustnosť dovolania vymedzovali pred 1. júlom 2016 ustanovenia § 236 až § 239 OSP.

10. Subjektívna stránka prípustnosti dovolania sa naopak viaže na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva dovolanie - či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať dovolanie. Pri skúmaní subjektívnej stránky prípustnosti dovolania treba vziať na zreteľ, či dovolateľ bol negatívne dotknutý napadnutým rozhodnutím (k uvedenému pozri tiež R 40/1993 a R 50/1999). Posúdenie subjektívnej prípustnosti dovolania pritom predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti dovolania; pokiaľ dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie podáva ten, kto naň nie je oprávnený, neskúma už, či je dovolanie prípustné po objektívnej stránke.

11. Právo podať dovolanie prináleží len tomu účastníkovi, ktorému bola rozhodnutím spôsobená ujma. Pokiaľ odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, čím vyhovel odvolaniu žalobkyne, nebolo jeho rozhodnutím z procesného hľadiska negatívne zasiahnuté do právneho postavenia žalobkyne. Žalobkyňa preto nie je osobou subjektívne oprávnenou na podanie dovolania.

12. Dovolací súd na základe uvedených zistení, vyplývajúcich z obsahu spisu, dovolanie žalobkyne podľa ust. § 447 písm. b/ CSP odmietol, pretože je podané neoprávnenou osobou.

13. Vzhľadom na posúdenie dovolania ako podaného neoprávnenou osobou sa dovolací súd už nezaoberal vlastným obsahom dovolania a v ňom uplatnenými dovolacími dôvodmi a nerozhodoval ani o návrhu žalobkyne na prerušenie dovolacieho konania.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

15 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.